

Оригинален език: **Английски**

Номер: ICC-01/11
Дата: 27 юни 2011 г.

ОТДЕЛЕНИЕ ЗА ПРЕДВАРИТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО I

В състав, както следва: Съдия г-жа Санджи Масеноно Монагенг, Съдия-председател
Съдия г-жа Силвия Щайнер
Съдия г-н Куно Тарфусер

ПОЛОЖЕНИЕТО В ЛИБИЙСКАТА АРАБСКА ДЖАМАХИРИЯ

ПУБЛИЧЕН ДОКУМЕНТ

Заповед за ареста на Абдула Ал-Сенуси

Документът да бъде изпратен, съгласно норма 31 от *Правилника на Съда*, на следните получатели::

Бюро на Прокурора Г-н Луис Морено-Окампо, Прокурор Г-ца Фату Бенсуда, Първи зам.- прокурор	Адвоката на защитата
Законните представители на жертвите	Законните представители на ищците
Непредставяваните жертви	Непредставяваните ищци (участие/обезщетяване)
Бюрото за обществен съвет на жертвите	Бюрото за обществен съвет на защитата
Представителите на Държавите	<i>Amicus curiae</i> (приятели на съда, извънредни консултанти и доброволни осведомители)

СЪДЕБНИЯ СЕКРЕТАРИАТ

Съдебен секретар Г-ца Силвана Арбиа Заместник съдебен секретар Г-н Дидие Прейра	Отдела за помощ на защитата
Отдела за подпомагане на жертвите и на свидетелите	Отдела за лишаване от свобода
Отдела за участието на жертвите и за обезщетение	Други

ОТДЕЛЕНИЕ ЗА ПРЕДВАРИТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО I (“Отделението”) на Международния наказателен съд (“Съда”);

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД Резолюция 1970, единодушно приета от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации на 26 февруари 2011 г. и сезираща Прокурора на Съда относно ситуацията в Либийската арабска джамахирия (“Либия”) след 15 февруари 2011 г. в съответствие с член 13(b) на Римския статут (“Статута”);

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД искането на Прокурора на основание чл. 58, отнасящо се до Муамар Мохамед Абу Миняр КАДАФИ, Сайф Ал-Ислам КАДАФИ и Абдула АЛ-СЕНУСИ („Искането на Прокурора”)¹, подадено от Прокурора на 16 май 2011 г., посредством което той, *inter alia*, изисква издаването на заповед за арест на Муамар Мохамед Абу Миняр Кадафи („Муамар Кадафи” или „Кадафи”) въз основа на неговата предполагаема криминална отговорност за извършването на убийства и преследвания на цивилни граждани, както и престъпления срещу човечеството след 15 февруари 2011 г. на цялата територия на държавата Либия, *inter alia*, в Триполи, Бенгази и Мисрата чрез либийския държавен апарат и силите за сигурност в нарушение на член 7(1)(a) и (h) на Статута и като основен извършител на тези престъпления в съответствие с член 25(3)(a) на Статута;

ЗАПОЗНАВАЙКИ СЕ с информацията и доказателствата („материалите”), предоставени от Прокурора в неговото Искане в съответствие със стандарта, изложен в член 58 от Статута за определяне на наличието на основателни причини да се смята, че Муамар Кадафи е извършил престъпленията, в които е обвиняван от Прокурора, и че неговият арест се явява необходим;

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД членове 7(1)(a) и (h), 19, 25(3)(a) и 58 от Статута;

¹ ICC-01/11-4-Conf-Exp и неговите анекси.

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че, въз основа на материалите, предоставени от Прокурора, Отделението смята, че делото срещу Муамар Кадафи попада под юрисдикцията на Съда и че няма безспорна причина или очевиден фактор, който да го принуждава да упражни своите правомощия според член 19(1) от Статута и да определи на този етап допустимостта за дело срещу Муамар Кадафи без предубеденост към каквото и да е оспорване на допустимостта за дело в съответствие с член 19(2) от Статута;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че Отделението намира, че са налице разумни основания да се смята, че, вследствие на събитията в Тунис и Египет, които доведоха до оттеглянето на техните президенти в началото на 2011 г., на най-високите нива на либийския апарат е създадена държавна политика, имаща за цел спирането и потушаването с всички възможни средства, включително смъртоносни, демонстрациите на гражданите против режима на Кадафи, започнали през февруари 2011 г;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че съществуват разумни основания да се смята, че в изпълнение на гореспоменатата държавна политика от 15 февруари 2011 г. поне до 28 февруари 2011 г. либийските сили за сигурност,² следвайки постоянен *modus operandi*, извършват на територията на цяла Либия атака срещу цивилното население, участващо в демонстрации срещу режима на Кадафи, както и срещу онези, които са възприемани като дисиденти;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че, макар точният брой жертви да не може да бъде установен, поради кампания за информационно затъмнение, проведена с цел да прикрие извършването на престъпления от страна на силите за сигурност, съществуват разумни основания да се смята, че от 15 февруари 2011 г. в течение на период от по-малко от две седмици през февруари 2011 г., силите за

² Изразът „сили за сигурност“ се използва отгук нататък за дефиниране на либийската военна система, както и тази за сигурност, състоящи се от Либийските въоръжени сили и полицията, военното разузнаване, Службите за вътрешна и външна сигурност, Революционните комитети и тяхното Бюро, Революционната гвардия, Народната гвардия, Революционните паравоенни групи, бригади и паравоенни единици.

сигурност са убили и ранили, а също така арестували и затворили стотици цивилни граждани;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, в следствие на изложеното по-горе, че съществуват разумни основания да се смята, че в изпълнение на държавна политика е извършена систематична и широкомащабна атака срещу цивилното население, което демонстрира против режима на Кадафи, както и срещу онези, които са възприемани като дисиденти от режима, по смисъла на член 7(1) от Статута;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД в частност, че са налице разумни основания да се смята, че особено в Бенгази, са извършени убийства, представляващи престъпления против човечеството, от 15 февруари 2011 г. поне до 20 февруари 2011 г. от страна на силите за сигурност под командването на Абдула Ал-Сенуси, като част от атаката срещу цивилните демонстранти срещу режима на Кадафи или предполагаемите дисиденти;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД също така, че са налице разумни основания да се смята, че от 15 февруари 2011 г. до поне 20 февруари 2011 г., в частност в Бенгази, са извършени античовешки действия, които лишават цивилното население от неговите фундаментални права, от страна на силите за сигурност под командването на Абдула Ал-Сенуси, поради опозицията от страна на това цивилно население (дали реална или предполагаема) срещу режима на Кадафи;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че, в съответствие с Материалите, са налице разумни основания да се смята, че от 15 февруари 2011 г. до поне 20 февруари 2011 г. Абдула Ал-Сенуси е упражнявал своята роля на национален ръководител на Военното разузнаване, един от най-мощните и ефикасни органи за репресия на режима на Кадафи, а също и органът за държавна сигурност със задача да наблюдава военните лагери и членовете на либийските въоръжени сили;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че са налице разумни основания да се смята, че, инструктиран веднъж от Муамар Кадафи да реализира плана за възпиране и потушаване на гражданските протести срещу неговия режим в Бенгази, Абдула Ал-Сенуси е използвал властта си над въоръжените сили, командвал е силите в Бенгази и директно е инструктирал войниците да нападат цивилни граждани, демонстриращи в града;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД освен това, че са налице разумни основания да се смята, че Сайф Ал-Ислам Кадафи 1) е имал намерение да осъществи обективните елементи на престъпления, извършени от въоръжените сили под негово командване от 15 февруари 2011 г. поне до 20 февруари 2011 г. в град Бенгази; 2) е знаел, че неговото поведение е част от широкомащабна и систематична атака срещу цивилното население в следствие на държавната политика на тормоз срещу граждани, смятани за политически дисиденти; 3) е бил напълно наясно с висшата си ръководна роля в рамките на структурата на военните и със своята власт да упражнява пълен контрол над подчинените си;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, съответно, че са налице разумни основания да се смята, че Абдула Ал-Сенуси е криминално отговорен като ръководител за следните престъпления, извършени в Бенгази от 15 февруари 2011 г. поне до 20 февруари 2011 г. от страна на членове на въоръжените сили под негов контрол, по смисъла на член 25(3)(а) от Статута, като индиректен съизвършител:

- 1) Убийство като престъпление против човечеството, по смисъла на член 7(1)(а) от Статута; и
- 2) Преследване като престъпление против човечеството, по смисъла на член 7(1)(h) от Статута

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че, при отсъствието на информация, която да сочи противното, са налице разумни основания да се смята, че Абдула Ал-Сенуси е все още ръководител на Либийското военно разузнаване и е съответно все още е

способен да инструктира войниците както да извършват престъпления, така и да унищожават доказателства, съгласно плана, разработен от Муамар Кадафи в сътрудничество с неговото най-близко обкръжение, включително Сайф Ал-Ислам Кадафи, арестът на Абдула Ал-Сенуси се оказва необходим 1) за да се осигури неговото появяване пред Съда; 2) за да се осигури, че той няма да продължи да възпрепятства или застрашава разследването на Съда; и 3) за да се предотврати упражняването на власт от негова страна, което да доведе до продължаване на извършването на престъпления в рамките на юрисдикцията на Съда;

ПОРАДИ ТЕЗИ МОТИВИ, Отделението

С НАСТОЯЩЕТО ИЗДАВА заповед за ареста на Абдула Ал-Сенуси, чията снимка е приложена, роден през 1949 г. в Судан, полковник в Либийските въоръжени сили и понастоящем ръководител на Военното разузнаване, по-рано познато като Организация за сигурност на джамахирията.

Съставен на английски и френски език, английската версия служи за оригинал.

Съдия Санджи Масеноно Монагенг

Съдия-председател

/подписано/

Съдия Силвия Щайнер

/подписано/

Съдия Куно Тарфусер

/подписано/

Дата: понеделник, 27 юни 2011 г.

В Хага, Кралство Нидерландия